

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین تمایز یافتگی خود و طلاق عاطفی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه باهوش - کارشناسی ارشد مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قاین، قاین، ایران

مجید ابراهیم پور - استادیار واحد قاین، دانشگاه آزاد اسلامی، قاین، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه ی بین تمایز یافتگی با طلاق عاطفی انجام شد. پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی و تحقیق از نوع مدل یابی است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه مراجعین (زن یا مرد) مراجعه کننده به مرکز مشاوره بهزیستی و مشاوره امین شهر قاین در شش ماهه دوم سال 1397 و نیز سه ماهه نخست سال 1398 که گرفتار طلاق عاطفی بودند، تشکیل داد 281 نفر. بر اساس جدول مورگان و کرجسی حجم نمونه تعیین شده، 162 نفر به دست آمد و برای انتخاب آنان از روش نمونه گیری در دسترس و داوطلبانه استفاده شد. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه طلاق عاطفی توسط گاتمن (2008)، پرسشنامه سبک هویت برزونسکی (1972) و تمایز یافتگی اسکورن (2003) استفاده شد. برای بررسی فرضیه های پژوهش از ضریب مسیر و تحلیل رگرسیون ساده و چندگانه استفاده شد. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که تمایز یافتگی خود واسطه ی مناسبی برای رابطه ی سبک های هنجاری، اجتنابی و تعهد با طلاق عاطفی است. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که 77 درصد از واریانس مشاهده شده در تمایز یافتگی خود از طریق سبک های هویت؛ و 36 درصد از واریانس مشاهده شده در طلاق عاطفی از طریق تمایز یافتگی خود توجیه می شود. در راستای نتیجه گزارش شده، برگزاری کارگاه های آموزشی در زمینه تمایز یافتگی و نیز سبکهای هویت برای زوجین عادی و حتی زوجین درگیر طلاق عاطفیبیشنهاده میشود.

کلمات کلیدی:

تمایز یافتگی خود، سبکهای هویت، طلاق عاطفی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143575>

